

PIGESPEJDERNE

Spejderbevægelsen vokser

Det Danske Pigespejderkorps' samlede medlemstal pr. 1. januar 1962:
20.130

Korpsets medlemstal pr. 1. januar 1962 viser en fremgang på 685 fra sidste år til ialt 20.130. Fordelt i: 10 distrikter, 59 divisioner, 347 troppe, 307 blåmejseflokk og 41 seniorgrupper.

	Blm.	Spejdere	Seniorer	Kløver	BF	TF	SF	KF	Ass. over 18	Under div. og korps	Ialt
1960	5363	12331	471	119	266	310	48	9	547	256	19.720
1961	5631	11753	468	79	268	305	54	7	606	274	19.445
1962	6062	11899	450	81	286	321	45	6	681	299	20.130

Spejderbevægelsen vokser, og den vokser stærkest i udviklingslandene. I 1960 var det samlede medlemstal i hele verden 8.876.707, og det er en stigning på 6 pct. i løbet af to år. Stigningen var stærkest i de latinamerikanske lande, nemlig 47 pct. I Afrika steg medlems-tallet med 25,5 pct. I Det nære Østen med 19,2 pct. Stigningen i Det fjerne Østen var 10,8 pct. I Nordamerika og Europa kun henholdsvis 4,7 og 2,5 pct.

INDHOLD

	Side
Spejderbevægelsen vokser	62
Spejderhjælpen 1961 satte ny rekord	62
Er du af god familie?	63
Nyt fra BP'erne	64
Kribler det ikke i dig?	65
U-landshjælpen	66
Det stod i avisen	67
Hvad med uniformen	67
Tinka	67
Småtterier	68
Pigespejder-Kryds	69
På stranden finder vi ting, der bliver til noget sjovt... ..	70
Vibe og hendes patrulje	72
Internationalt	73
Postbox	73
Stof for folk over fjorten:	
Er der noget, vi har glemt?	74
Forårstræthed	74
Frisk og i fin form	74
Med „Gnisterne“ på vandrelejr	75
Kløverarbejdet	76
Seniorstof:	
Vi var med til at lave	
„Danmarks Riges Junior-Grundlov“	77
Rådsklippen	78
Læsehesten	79
Om vandrerkort	79
Frimærker	79
Løsninger	79

Nr. 4. Maj 1962

„PIGESPEJDERNE“ — medlemsblad udgivet af Det Danske Pigespejderkorps, Lundsg. 6, Kbh. Ø.
Redaktør: Ruth Estrup, Sortedam Dossering 27, København N.
Sekretær: Ruth Vallentin, Gladiolusvej 3, Kbh. S.
Postboxsekretær: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.
Kløverstof: Inge Larsen, H. C. Lumbyesgade 29, København Ø.
Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

Spejderhjælpen 1961 satte ny rekord

Spejderhjælpen 1961 er afsluttet, — og det har vist sig, at spejderne har indtjent i alt kr. 335.500 eller 50.000 kr. mere end året forud. Bestyrelsen har besluttet at fordele pengene på følgende måde:

- 300.000 kr. til spedalskhedsarbejdet i Indien.
- 20.000 kr. til feriefond for særligt dårligt stillede børn.
- 100.000 kr. til verdenskontorets arbejde blandt børn i flygtningelejre.
- 50.000 kr. til et katastrofefond, som skal yde hjælp i en særlig situation.

Er du af god familie...?

Hører du til i en god familie? Er du medlem af en god trop eller patrulje? Det giver tryghed og udviklingsmuligheder at være medlem af en god familie. Men hvad er da en god familie? Er det en, der er kendt og anset i sognet, der har den største ejendom, eller er det den familie, hvis børn alle når topstillinger i samfundet? Er en god trop en, der vinder alle turneringer eller den, der har flest spejdere og det bedste tropshus? Det, der her menes med en god familie, en god trop og patrulje, har intet at gøre med disse ting, det har noget at gøre med *fællesskab*.

Jeg vil fortælle jer om tre familier, hvoraf kun een af dem har dette fællesskab. Først er der familien Bieh, hvor mor gør det hele. Hun rydder op efter alle, gør rent efter alle, køber ind, laver mad.

Hele familien sætter sig til bords, tre gange daglig, alle spiser, men kun mor vasker op og rydder op. Ingen hjælper, ingen siger tak. Man tager det hele som en selvfølge. Der var engang, hvor mor bad dem gøre et og andet, men de glemte det altid, så blev hun ked af det og gjorde det selv. Men en dag sker der det, at denne mor bliver syg og må af sted hjemmefra, og så er alle familiens øvrige medlemmer pludselig helt hjælpeløse, for *mor gjorde jo det hele!*

Der er en anden, en helt anden familie. Det er familien Hjorth, hvor far bestemmer alting. Han koster rundt med hele familien. Når far skal sove eller arbejde, skal alle være stille som mus eller helst forsvinde ud af huset. Hvis der skal lægges planer eller bruges penge til noget, så bestemmer far uden at drømme om, at resten af familien kunne have ønsker eller meninger. Alle ængstes for denne bedrevende far og hygger sig kun, når han ikke er hjemme.

I disse to familier er der ikke meget fællesskab, men det er der derimod hos familien Lærche, hvor man skiftes til de kedelige job i huset — og også til de sjove, og hvor alle er med til at diskutere, hvor familien skal hen på søndagstur og hvem, der trænger mest til nye sko næste gang. Hvis far og mor ikke er hjemme, går det hele fint alligevel, for alle ved, hvad de skal gøre, og der er hyggeligt hos den familie, selv om man ikke ser ens på tingene — bevares, men man „finder ud af det“ og prøver at blive enige.

Hvordan ser det så ud med fællesskabet i trop og patrulje? Er din trop eller din patrulje en lille, god familie?

Jeg kender en trop, der kalder sig „Bierne“. Der er

nu kun én arbejdsbi i den trop! Det er tropsføreren, hun gør det hele! Alle forberedelserne og alt arbejdet, og så rydder hun op bagefter og gør rent i lokalet. Hun synes, det er helt i sin orden sådan, og „*det er lettere at gøre det selv*“ end at bede spejderne og måske få et surt svar. Mærkeligt nok er spejderne ikke særlig tilfredse i det paradis. Mindre mærkeligt, kan de ikke gøre noget som helst selv — eller af sig selv. En dag bliver føreren syg, træt — slidt op. Resten af historien kan I selv digte.

I patruljen, der hedder Hjortene, ved føreren alting bedst, og bestemmer „selvfølgelig“ alting. Hun koster rundt med spejderne, for de er nu så dumme, at de ikke kan finde ud af noget, uden at de hele tiden får ordrer, og vé den, der ikke får „læst“ på det til 2. klasses prøven. — — —

Nå da, hvor har de spejdere det henrivende den dag, de må holde møde uden føreren, fordi hun har fåresyge!

Til sidst er der den lille glade gruppe, der hedder Lærkerne. Ivrigt samles de og diskuterer fælles planer og *prøver at blive enige*. Var det week-endturen? Ja, så var alle med til at bestemme datoen og foreslå stedet. Sammen lagde man plan for, hvad man skulle lave og have med og spise og købe ind og fordelte opgaverne. Det tager lidt mere tid, at alle skal høres, men det skaber større tilfredshed med planen.

Somme tider er forberedelserne til en stor opgave slidsomme, men resultatet er oftest det, at de, der sled, blev smedet sammen i et *fællesskab*. Man føler, at der var noget, der var vigtigere end én selv, nemlig *fællesskabet* i gruppen, „de andre“, som man *hører sammen med* og holder af.

Men fællesskabet kræver, at enhver af os giver de andre noget, men også at vi giver afkald på noget — ikke bare én gang, men hele tiden — så længe vi er med i dét fællesskab.

Er du med?

Ruth

BP = Bladpatrulje

Nyt fra BP'erne!

I sidste nummer hørte vi om Thinking-day i Thisted — her fortæller Kirsten fra Hammel.

... I år skal de spejdere, der er ved riddersnoren, lave programmet. Der er købt en tavle med uniformer fra forskellige lande, og dem skal spejderne så kigge godt på, og bagefter skal de skrive nogle af dem op (som en slags kimsleg).

Der bliver fortalt om, hvad spejdernes 10-ører går til, om vore samlingssteder, om Helen Storrow og Falk. Fra loftet hænger flag fra alle lande, og der er levende lys på bordene.

Vi laver altid noget, der kan få spejdernes øjne op for spejdere i andre lande og deres problemer... Kirsten fortæller videre, at troppen har 25-års jubilæum i maj, og at der er mange, store og hemmelige planer — vi glæder os til at høre nyt!

Så er her *Spiserne*, 1. Absalon, som på opfordring fortæller lidt om deres Sct. Georgsdag.

... De sidste par år har vi holdt Sct. Georgsparade ved Bøllemosen nord for København. Hele troppen og flokken mødes ved Østerport st. og tager toget til Skodsborg. Efter at fanen er rullet ud, marcherer vi til mosen, hvor selve paraden holdes. Når årstjerner, duelighedstegn og mødeknapper er uddelt, synges „Vær beredt er lovens tale“, hvorefter 10 spejdere siger spejderloven, og den mindste blåmejse overrækker tropsføreren Sct. Georgsbudskabet, som læses op...

Troppen har tidligere haft Sct. Georgsparader kl. 7 om morgenen i Østre anlæg, — men når dagen er en helligdag, vælger de Bøllemosen og får længere tid sammen.

Så skal vi til Thisted, og *Gemsens* har store nyheder — nemlig deres byggeplan:

... Det hele begyndte med, at vi var enige om, at vores gamle spejderhus godt kunne trænge til at fikses op. Men vi blev hurtigt klar over, at det ville koste så meget, at det faktisk ikke kunne betale sig. Samtidig lå det et sted, hvor mange forældre om vinteren var kede af at

sende deres børn hen — og så blev initiativet taget til at bygge et nyt!

Nu fik vi travlt — først flyttede vi ud af det gamle hus og solgte det til Tunghøreforeningen her i byen. Byggegrunden fik vi gratis af kommunen (det burde egentlig stå med rødt! Red.) mod at sælge lodsedler for Scleroseforeningen. Vi arrangerede selv et lotteri med 100 lykketrolde og har haft en spejderfest, som gav et godt overskud. Patruljerne har sat sig for hver især at tjene 50 kr. inden sommerferien. På den måde har vi ved fælles hjælp og tilskud forskellige steder fra samlet penge nok til at begynde til foråret.

Arkitekttegningen er gjort gratis af en drengespejderfører, og til forældre og venner har vi solgt massevis af aktier à 25 kr.

Vi glæder os meget til det nye hus, for nu må vi holde møder, hvor det bedst passer sig...

Vi andre glæder os på 2. Thistedes vegne — det hus må da hvert medlem af troppen føle som sit eget, sådan som de har strengt sig an.

Til sidst fortæller „2 sole“, hvor sjovt det er at være på patruljeførertræning.

Solens døtre, sådan kaldes vores trop, havde sat hinanden stævne søndag den 16. på „Jægergården“.

Da alle 43 sole var mødt, og præsentationen af førerne, Pløk, Inga og Tove for ikke at glemme vores madmor, Ea, var overstået blev vi inddelt i patruljer, der lød navne som f. eks. solsikkerne, solsortene, solgrynene, solbærrerne, solpletterne m. fl.

De første dage gik med (leg) indretning af lejrpladser og ind imellem instruktioner, som regel 2—3 om dagen. Vi lærte om tovværk, primitiv madlavning, internationalt, orientering, planlægning af patruljearbejdet og mange andre for patruljeførere og os værdifulde ting.

Vi fik lejlighed til selv at prøve det, vi havde lært, under et 7-timers løb (i øsende regn), hvor vi kom frem efter kort og kompas. En af posterne fandtes på Gurre slotsruin, som skulle besøges på turen.

Instruktionerne gik slag i slag, og de var alle interessante og meget lærerige, og planlægningen af lejren har sikkert kostet lederne megen tid og arbejde.

Vi ved, at vi på alle deltagernes vegne kan sige tak for den dejlige lejr og de nye indtryk, som nu skal bringes videre til spejdere landet over, og vi kan kun anbefale alle patruljeførere og ass. (landet over) at prøve at få den dejlige oplevelse, sammen med andre spejderkammerater, at komme på „Jægergården“. Tak for lejren! 2 sole

Og det var så hvad BP'erne havde på hjerte — hvad med de andre dele af landet, oplever I slet ingenting??

Mange hilsner til BP'erne og deres læsere fra

Redaktøren

KRIBLER DET IKKE I DIG -

*efter at kigge nærmere på
disse småfyre?*

Inde i skoven finder vi en lille sø eller en lavning, hvor der står vand nu, men som senere udtørres. Sådan et sted er særlig elsket af en lang række *myggearter* (fig. 1). De lægger deres æg i den tørre skovbund, og når så vandet kommer, udklækkes æggene i det tidlige forår i det lave, lune vand. Se nærmere, og I vil se et myldrende liv af myggelarver og senere pupper. De hænger i vandskorpen med ånderørene oppe og vrikker sig frem med kroppen. Røres der ved vandet, farer de lynhurtigt til bunds, men flyder hurtigt op igen.

Henover vandet i skovsøen ser vi *skøjteløberne* pile af sted på deres lange ben (fig. 2), og *rygsømmeren*, der som navnet angiver, svømmer på ryggen. Den bruger et par kraftige ben som årer og svømmer fortrinligt (fig. 3).

Der er andre rovdyr dernede i vandet. Den store *vandkalv* vil vi sikkert finde og dens larve. De er begge så grådige, at vi må holde dem hver for sig, hvis vi vil have dem med hjem, da de med største fornøjelse æder hinanden. Den voksne vandkalv kan flyve (fig. 4).

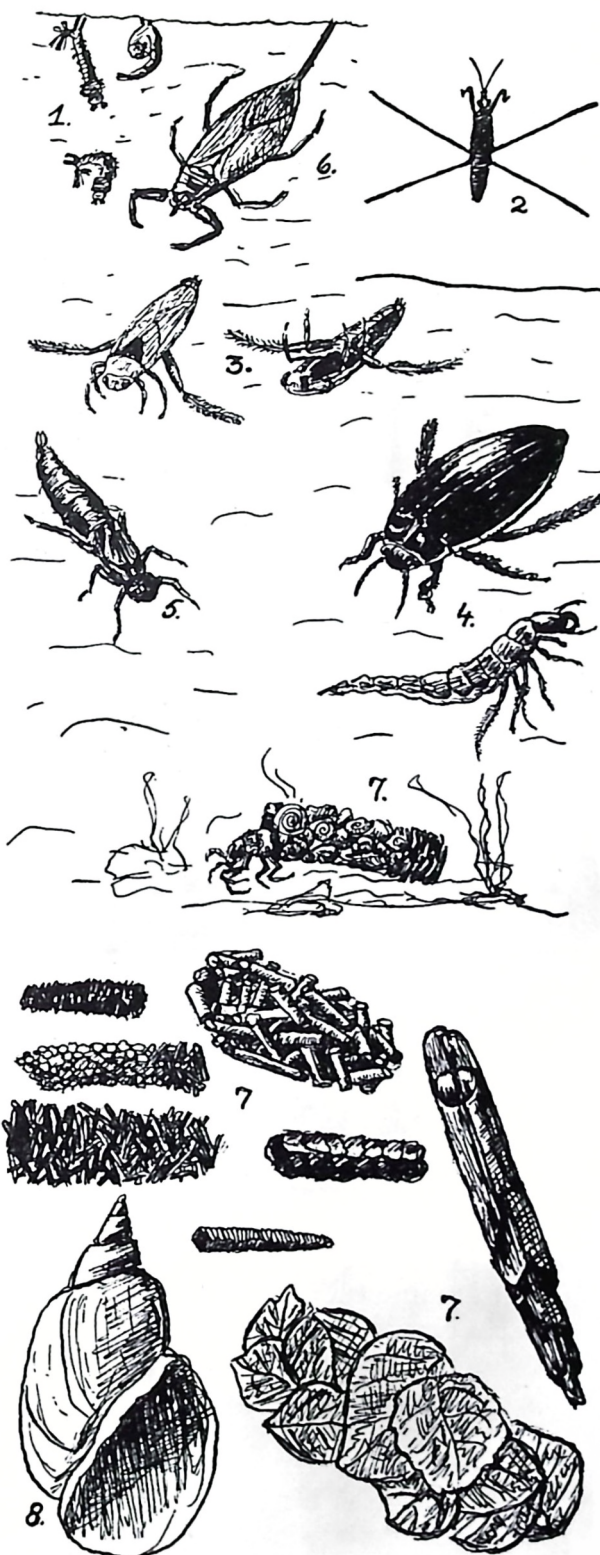
Mellem vandplanterne på bunden finder vi *guldmedelarverne*. Der er mange arter, og de er svære at kende fra hinanden. De lever af myggelarver og haletudser, som de griber med underkæben og udsuger. De bevæger sig på en morsom „reaktionsdreven“ måde, idet de ånder ved luft-rørgæller, der sidder i tarmen, og ved at støde åndevandet ud i hurtig takt af denne, drives de frem i ret anelig fart (fig. 5).

På det lave vand blandt myggelarverne finder vi en sjov fyr, der ligner et visent blad med stilk (fig. 6). Det er *skorpiontøgen*, og stilken er dens ånderør, som den holder i vandkanten, undtagen når den bliver bange og kravler i skjul. Forbenene er omdannet til et par sakse, som den griber byttet med.

Når vi bruger øjnene, finder vi også *vårfluelarverne* (fig. 7) her. Der er mange arter, og de bygger deres „huse“ på hver sin måde, dog lidt afhængig af det forekommende materiale. De bygger af sand, grus, sten, rør, små sneglehuse og blade. Vårfluelarverne spinder sig disse huse, som de kryber ind i, så kun forkroppen og benene rager ud, og de slæber så huset med, når de kravler rundt på bunden og på planter. Er der fare på færde, trækker de sig helt ind i huset. Sker der noget med dette, kan de lave sig et nyt i løbet af et par timer.

Når vi fisker i hullet, får vi nok også nogle sneglehuse op. Almindeligst er den store *mosesnegl* (fig. 8) og *skive-sneglene* af forskellig størrelse.

Der er sandelig muligheder nok for spændende fund, dejlige dage og til gentagne besøg for at følge udviklingen i skovsøer og vandløb, og det er nu, det sker derude.

Født i en anden verdensdel

er denne lille pige, der nysgerrigt kigger på os.

Hun vokser op i sult, snavs og elendige boligforhold.

Hun og hendes små legekammerater har ikke store chancer for at komme ud af denne fattiggade, for selv om de er lige så videbegærlige og intelligente som hun, får de ikke mulighed for at komme i skole, lære at læse og bruge deres evner. Derfor må de vokse op lige fattige, lige så hjælpeløse i de fortvivlede omgivelser.

U-LANDSHJÆLPEN

Landsindsamlingen DANMARKS U-LANDS-HJÆLP har sat sig som foreløbigt mål at løse disse opgaver:

Demonstrationsbrug med landbrugsskole i Indien — et dansk bidrag til FAO's Frihed for sult-kampagne.

Udvidelse af Mellemfolkeligt Samvirkes *undervisnings- og landbrugsskole i Mysore i Indien.*

Hospital i Congo, hvor Dansk Røde Kors vil uddanne sygeplejersker, jordemødre m. v.

Oprettelse af 20—25 *landsbyskoler i Marokko*, gennem Dansk Flygtningehjælp, der i flere år har arbejdet i Nordafrika.

Skolebyggeri i Østafrika — et dansk bidrag til Unesco's skoleprogram for Afrika syd for Sahara.

Fuldførelse af det danske byggeri på *Afrikas første folkehøjskole i Ghana.*

Oprettelse af et *folkebibliotek i Vestafrika*, eventuelt i forbindelse med en af Unesco planlagt biblioteksskole.

Oprettelse af *en skole for kvinder i Afrika.*

Fond til udsendelse af unge danske til hjælpearbejde i u-landene.

Landsindsamlingen, DANMARKS U-LANDS-HJÆLP, har GIRO nr. 9, Vestergade 20, København K.

★

Hvis du blev født i dag

En amerikansk læge, dr. Stringfellow Baor, har skrevet en artikel, hvor han fremsætter et interessant forslag:

Prøv at forestille dig, at du er et af de 200.000 børn, som bliver født i dag. Du ved ikke, hvor i verden det bliver, men — du har kun én chance af tusinder for at blive dansker.

Du har højst sandsynligt en anden hudfarve end din nuværende — gul, brun eller sort. I så fald bliver du antagelig født i et land, som nylig har gjort oprør og forvist den hvide mand fra landet, eller som i øjeblikket forsøger at gøre det. Hvis du kommer til verden i Afrika, får du sikkert indprentet: *Stol ikke på den hvide mand* —! Du har kun én chance af fire for at få en kristen opdragelse. Det er mere sandsynligt, at du bliver tilhænger af Kung-fu-tse, Buddha eller Muhammed.

Hvis du bliver født i Indien, har du kun én chance mod fire for at blive et år gammel, og er du så heldig at blive det, har du alligevel kun 50 pct. chance for at blive voksen. Hvis du har gul, brun eller sort hudfarve, er det meget sandsynligt, at du bliver syg hele livet af malaria, tuberkulose, indvoldsorm eller spedalskhed. Du vil ofte være afkræftet af sult, og måske bliver du ind imellem så desperat af mangel på mad, at du spiser barken af træerne. Du har kun én chance af fire for at lære at læse.

Er du i grunden ikke glad for tilværelsen, når alt kommer til alt?

Fra Førerbladet (Norges KFUK-Sp.)

et ikke på tide at
fikse uniformen op

TIL FEST MED DRONNINGEN

52 skoleelever fra hele landet og 8 spejdere fra de 4 spejderkorps var sammen med Dronning Ingrid ved en festlighed på Red Barnets kontor som en belønning for skolernes og spejdernes indsats ved spedalskhedskampagnen. Der blev serveret islagkage og sodavand, og imens gik dronningen fra bord til bord og underholdt sig med børnene. Jørgen Clevin fortalte om Indien og optrådte som hurtigtegner, og bagefter var man i biografen til „Gøngehøvdingen“.

Formanden for Red Barnet, bispinde C. Fuglsang-Damgaard, takkede for den store indsats, Danmarks ungdom har ydet i indsamlingskampagnen.

SPEJDERE TIL TEORIUNDERVISNING

Spejderne i Fuglebakken trop kan sagtens — kørelærer Henning Hansen inviterede dem for nylig til en færdselsaften med forskellige færdselsfilm og sodavand og rig lejlighed til at stille spørgsmål — og det bedste af det hele var, at undervisningen foregik i et rigtigt teorilokale med alt til faget henhørende. På væggen var der magnetiske tavler med alt, hvad der vedrører trafik, og der var også en „teorivogn“ — den går ved elektricitet og har til opgave at demonstrere en bils mange funktioner.

DET STOD OGSÅ I AVISEN

- at spejderne i Saxkøbing har holdt 20-års fødselsdag, og at Fromse, der var divisionschef på det tidspunkt, troppen startede, deltog i festlighederne,
- at Herning trop har holdt 30-års fødselsdagsfest på Hotel Herning,
- at Spejderskolen formedelst 2 kr. til U-landshjælpen en lørdag eftermiddag i marts holdt åbent hus, så alle kunne få lov til at se, hvad der foregår på „verdens eneste spejderskole“, og dermed yde et bidrag til U-landshjælpen,
- at Randers er blevet et europæisk judo-centrum, hvor også de blå pigespejdere lærer judo som selvforsvar,
- at byrådet i Maribo har vedtaget at bygge hytter til de to pigespejderkorps og FDF,
- at Esbjerg trop har indviet nyt hus, og
- at Hammel trop har 25-års jubilæum den 25. maj.

Hvad med uniformen?

Det brænder åbenbart på med de uniformsproblemer. Nu er der kommet to nye breve, som vi bringer her.

Det første er fra Dumpe i Haderslev, der desuden har lavet en tegning af, hvordan hun har tænkt sig uniformsblusen lang, til at gå ned i nederdelen. Desværre er der ikke plads til tegningen, men forslaget lyder sådan:

Jeg kunne godt tænke mig uniformen lidt anderledes. Snittet er godt nok, måske lidt ufikst, men hvorfor ikke forlænge overdelen, og gøre uniformen todelt? Der kunne jo evt. laves et par stropper i nederdelens linning til at stikke bæltet ind igennem. Om vinteren ville det være lunt og praktisk at have lange bukser på til overdelen.

Det andet brev er fra en patrulje i Næstved, de skriver:

Vi er en del, der har diskuteret uniformen. For det første synes vi, den er smadder upraktisk, for hvis man får maling på og skal tage det af med stenkulsnafta el. lign., så bliver der en lys plet på det sted, og den går aldrig væk.

Når man har vasket uniformen 2—3 gange, kan man ikke se, om den er 3 mdr. eller 3 år gammel. Den falmer let, og når man stryger den, bliver den grim. Desuden er den svær at få ren, og det er da for dårligt, for hvad er en uniform ikke udsat for? Når man lægger den ned, er der straks en lys kant dér, hvor den gamle som gik til. Faconen skulle være lige som føreruniformens, for nederdelen er for snæver.

Ellers har vi ikke noget at klage over, for lommer o. l. er glimrende.

Vi minder om, at der var to patruljer, nemlig Rådyrpatruljen og en bukseglad patrulje i september-bladet, 1961, der til Rådsklippen indsendte spørgsmål og forslag, som de aldrig har fået svar på.

Redaktionen beklager dybt, at vi ikke kan svare jer på alle jeres spørgsmål — for vi har nemlig ikke rigtig noget at skulle have sagt!

Imidlertid har vi hørt, at der er kommet et nyt uniformsudvalg, og vi vil her gennem Pigespejderne opfordre uniformsudvalget til at se på de her i bladet forelagte forslag, og bede udvalget svare på jeres spørgsmål.

Tak.

Red.

Tegneren

Thora Trilles

Tinka - Tegneserie

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af mange glade bladlus

I en gammel håndbog for førere nævnes to officielle spejderdage, nemlig: Sct. Georgsdag den 23. april og Mors dag – på hvilke dage „hver spejder udfører en særlig good turn for sin mor – og er hans mor død, lægger han blomster på hendes grav eller gør en anden lille ting, som han ved ville have glædet hende“.

☆ ☆ ☆

LEJRTIPS

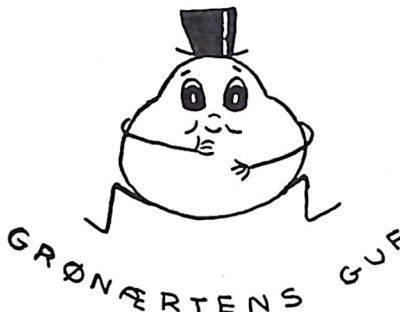
I kender alle denne „dødssyge“ lejrbaalsunderholdning, som præsteres af de fleste patruljer. Var det ikke en idé at forbedre din patruljes underholdning i år? Husk derfor følgende:

1. Find nogle morsomme og ikke alt for gamle sketches og historier hjemmefra.
2. Gennemprøv sketchen mange gange og indøv alle enkeltheder.
3. Lær teksten udenad.
4. Klæd jer ud i festlige kostumer – det betyder meget.
5. Tal højt og langsomt og lad som om I virkelig deltager interesse-rede i at optræde – og ikke blot fordi PF'en har sagt, I skal, så garantere jeg for, at successen er halet i land.

Underholdningen kan I for eks. finde i:

Spejdernes Quiz-bog.
Spejderfester (D. D. S.)
„Omkring bålet“
(Dansk Vandrelaug).
Sture Lanseth: Lægerbål.
„Troppen arbejder med optrin“
(K. F. U. M.)
Kaj Rosenberg: Ivars og Ingers
kabaret (sketches).
God fornøjelse.

Jebbe

Banan og bacon smager herligt sammen, og denne lækkerbid egner sig fint til primitivt guf. Til en bid skal I bruge $\frac{1}{2}$ banan, hvorom i svøber et stykke bacon (hold det evt. sammen med en lille rensset pind). I kan stege det på en varm sten, til baconen er sprød og lækker på alle sider. Til sidst spises guffet varmt med stor fornøjelse.

Hep

☆ ☆ ☆

VENSKAB

At være ven med alle er det samme som ingen venner at have. Venkab er, hvad man føler for et bestemt menneske til forskel fra alle andre. Det er en meget smuk og intim tilknytning, der let går i stykker, hvis man er for ødsel med den. Hvis du for alvor kan sige, at du har en ven, så ved du, at for et menneske er dine problemer lige så vigtige som hendes egne – at du altid kan regne med hendes råd, bistand og hengivenhed, når du har sorger eller bekymringer, og at du selv vil stå ved hendes side i samme øjeblik, hun har brug for din

hjælp. Men ingen – hverken mand eller kvinde, hverken ung eller gammel – er i stand til at føle sådan for mere end nogle ganske få.

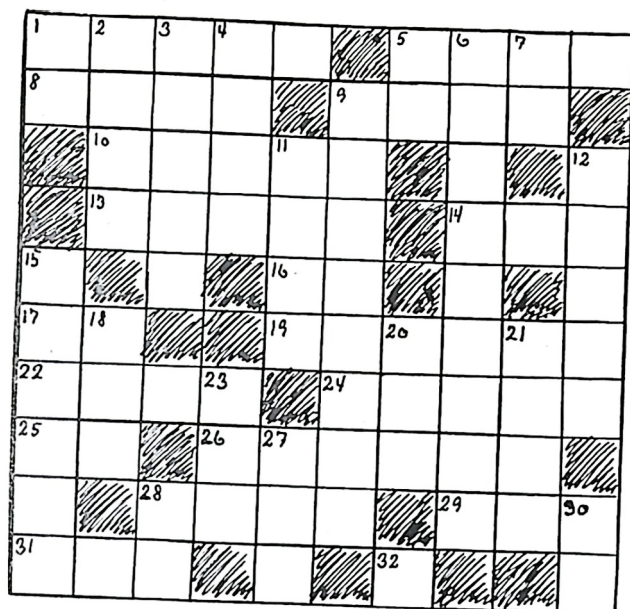
☆ ☆ ☆

HVAD FAR DETTE DIG TIL AT TÆNKE PÅ?

Var det ikke en idé at lave et lejrfor-klæde – eller skal familien igen i år læse hele lejrmenuen på din lejr-kittel, når du vender frisk hjem fra sommer-lejr?

Hvis du ikke allerede er i gang med nål og tråd, så gør det nu!

„PIGE-SPEJDER-KRYDS“

Løsningen indsendes til redaktionen inden den 1. juni 1962, mrkt. „Pige-spejderkryds“.

Der er bogpræmier at vinde.

Vandret:

1. Spejderchef
5. Fugle
8. Ækle
9. Sommerbolig
10. Fjols
13. Ile
14. Fest
16. Biord
17. Fred
19. Tøjrengøringen
22. Forbi
24. Gætte
25. Jomfru
26. Lærlingen
28. Forfædre
29. Gl. Harpiks
31. Dyr
32. Als

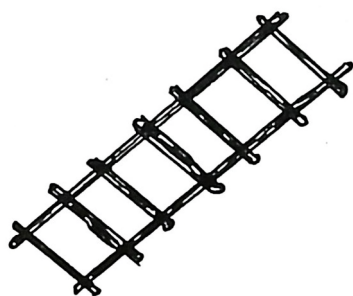
Lodret:

1. Biord
2. Redaktør
2. Spildevands afløb
4. Spejderskolechef
5. Stedord
6. Gode ved lejrball
7. Talord
9. 14-18-årig
11. Gl. spejderrekvisit
12. Ensom
15. Postboxchef
18. Ø
20. Plante
21. Komponist
23. Talord
27. Stof
28. Kør
30. Stedord

FRA „SCOUTING FOR BOYS“

„Når du har vænnet dig til at tage alt med godt humør, kommer du sjældent i vanskeligheder, for hvis du er klog, tvinger du dig selv til at le ad vanskelighederne, selv om de synes store — skønt jeg villigt skal indrømme, at det er svært i begyndelsen. Men i det øjeblik, du begynder at le, svinder vanskelighederne ind, og du kan let overvinde dem. (B. P.)

☆ ☆ ☆

LEJRTIPS!

Denne tegning skal ikke forestille en stige, men et „moderne“ rygsækstativ, thi du kan flytte det ud af teltet med alle rygsækkene stående derpå, når du skal „muge ud“. Husk blot to ting: grenene skal være tykke og mellemrummene ikke for store.

-- / --- / .- / ... / . /

Her er en fiks måde at lære morse på. Der er nogen, som påstår, at hvis man lærer nedenstående remse udenad, så kan man morsealfabetet.

Hver stavelse, som ikke har et o, er en prik. Hver stavelse med o er en streg. A-mor bliver altså: .- (A).

Bon-de-fan-ger bliver: -... (B)
o. s. v.

A-mor
Bon-de-fan-ger
Co-ca-co-la
Do-ven-dyr
En
Fla-min-go-æg
God-mor-gen
He-ste-pæ-re
I-ris
Jet-mo-tor-stop
Kon-ge-mord
Li-mo-na-de
Mol-bo
Non-ne
Ord-bogs-ord
Pas-fo-to-graf
Røg-bom-be
Sti fin-der
To
Ud-flugts-tog
Ver-dens-re-kord
Well-on-board
Yo-gi-fod-spor
Zoo-zoo-ze-bra

REPLIKKER FRA EN DAME-FROKOST

... ja, jeg betaler gerne til Euy's spejderforening — det er sådan en fan-klub for pænere folks børn — I ved ...

... men så sagde jeg også til hende trupføreren, at min Anne ikke skulle ud at gøre rent i den hytte. Jeg mener, hvad får de mennesker egentlig selv deres penge for ...

... og tænk, så siger ungen, at de ikke må få slik med i lejren. Som om det ikke er noget, jeg — hendes mor — bestemmer ...

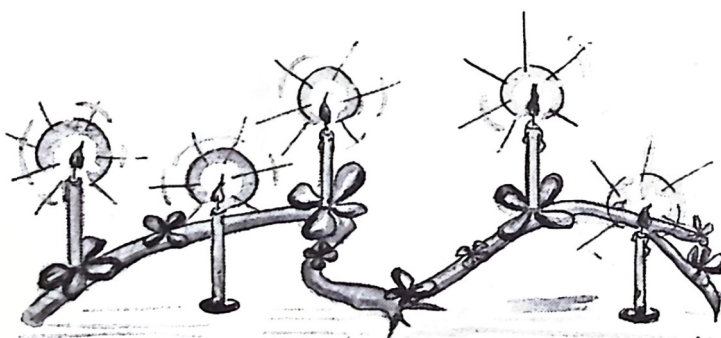

Åh! Jeg som elsker at spore efter spor!

PÅ STRANDEN *finder vi ting, der bliver til noget sjovt...*

Gå jer en tur langs stranden. Det er lige meget på hvilken tid af året, for der vil altid være masser af spændende ting at finde. Brug øjnene godt, og I vil komme hjem med naturmaterialer, der senere kan forarbejdes til mange sjove ting.

Saml f. eks. hjertemuslinger i alle størrelser, blåmuslinger, fjer, sneglehuse og små skaller. Kan I finde en gren, der har ligget og skvulpet ved strandbredden i lang tid, så den er blevet lys og silkeglat at føle på, så har I en virkelig god ting til bordpynt eller til at hænge uroer op i.

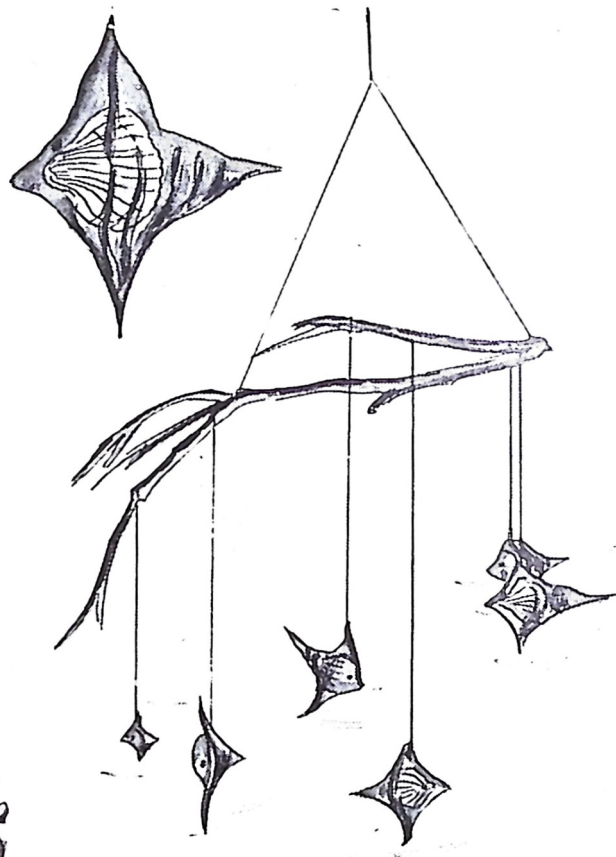

Blomstrende havtræ med lys

1. *Til bordet:* En lysende gren med blåmuslingeblomster.

Materialer: En gren, blåmuslinger i forskellige størrelser, ler til lyseholdere, lys og Dana-lim.

Fremgangsmåde: Blåmuslingerne skal passe sammen fire og fire som blade i en blomst og limes omhyggeligt fast på grenen. Arrangér disse „blomster“ dekorativt, sæt en lille klat ler i midten af hver og sæt et lys i. (Se tegning.)

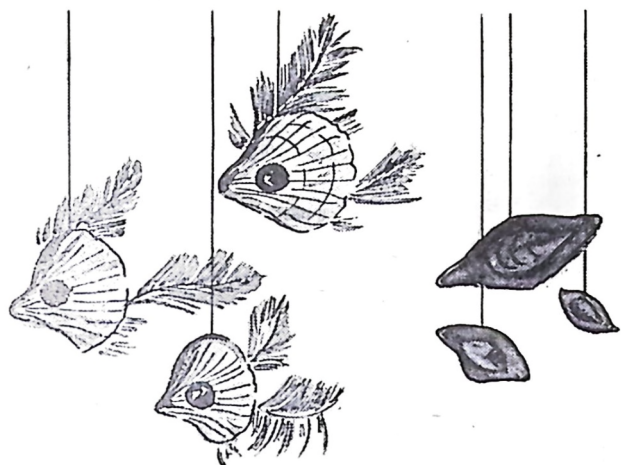

Stjernefisk i søgang

2. *Uroer med fisk i forskellige variationer.* Stjernefisk af hjertemuslinger.

Materialer: En gren, hvidt karton, hjertemuslinger, lim, vandfarve, sytråd.

Fremgangsmåde: Klip i hvidt karton forskellige størrelser fantasifisk, lim en hjertemusling på hver side af fisken. Både skaller og karton males i pastelfarver og øjnene med sort vandfarve eller tusch. Sæt en sytråd i øverste finne og hæng fisken op i grenen. (Se tegning.)

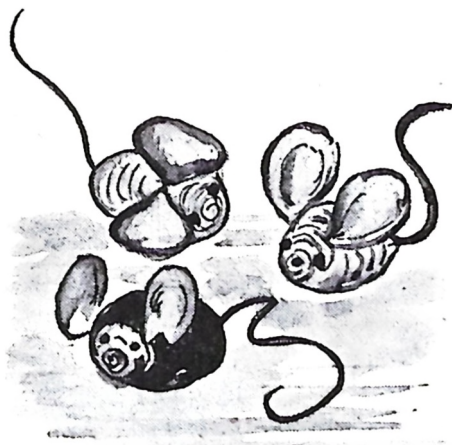
Hjertemuslinger

Blåmuslinger

3. *Slørhaler af hjertemuslinger* med pailletter til øjne og farvede fjer til finner i stedet for karton. Hjertemuslingerne farves f. eks. mellemburke med vandfarve, hertil ser blå fjer smukke ud. Fjerene farver I på følgende måde: Læg fjerene på en avis. Dyp en pensel i allakfarve, smør fjerene over og lad dem tørre. Nogle fjer behøver to gange allak.

4. *Blåmuslinger*. Her kræves en lidt anden form af kroppen (se tegning). Mal både krop og muslinger søgrønne eller blågrønne, og I har en dekorativ uro at hænge op.

Mine mus

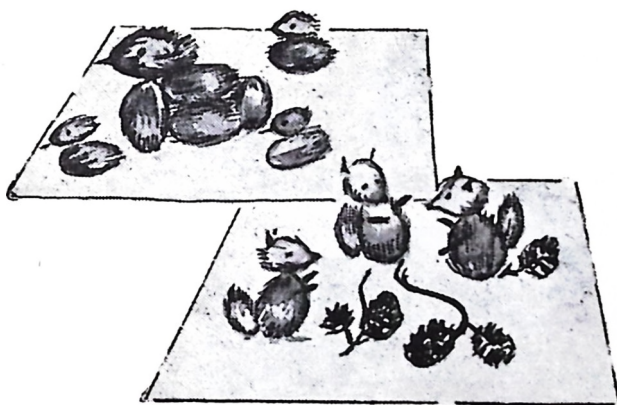

5. *Musefamilie af sneglehuse.*

Kroppen er et sneglehus, ørerne små skaller, øjnene males med tusch eller kuglepen, og halen er tørret tang. (Se tegning.)

6. *Brevkort med algedekorationer.*

Har I lejlighed til at tage alger (små vandplanter, der findes ved strandbredden) med hjem, kan I nemt fremstille nogle fine brevkort, men det kræver, at I har en lille spand med låg eller en *solid* plasticpose med, som I kan transportere saltvand i. Således „bevæbnet“ går I langs stranden og samler alger, — ofte må man en meter ud i vandet. Læg disse små ubetydelige ting i jeres spand eller plasticpose. Når I kommer hjem, tager I hvide kort, helst i en kraftig kvalitet, fører hele kortet ned i saltvandet (ferskvand duer ikke) og arrangerer algen, som I ønsker det. Forsigtigt tager I kortet vandret op, lægger det på vandsugende underlag, f. eks. et frottéhåndklæde, og et døgn efter er det tørt. Algen sidder nu, hvis den er tilpas fin og tynd, fuldstændig fast *uden lim*, og kortet er parat til afsendelse. Disse alger kan også anvendes som pynt til tændstikæsker.

Gæslingebørn og små grå egern

7. *Ande- og egerne-familierne.*

På vej hjem fra stranden opdager I måske en pil med rakler. Af disse kan fremstilles en hel lille *andefamilie* (se tegningen, som vist taler for sig selv). Øjnene er tegnet med tusch eller kuglepen, næbbet er lavet af rødt filt.

Til egernefamilien bruges samme dunede materiale, ben af små stilke og øren af brunt filt. Raklerne limes sammen fra nederen, — først krop, så hale og til sidst hoved, hvorefter ben og øren sættes på.

God tur og arbejdslyst!

Fortsat fortælling af Kat.

Feriebarnet.

Hun prøvede at kigge ned, men kunne ikke se, om Poul var der — måske sad han omme bag tønden. Hun prøvede at banke på ruden, men blev helt forskrækket over så højt, det lød. Hun gik tilbage. Inde fra køkkenet hørte hun mange stemmer, nu spiste de vist morgenmad hele familien, og nedenunder i kælderen sad Poul bag tønden og kunne ikke komme ud, tænkte hun sig, eller kunne han være stukket af?

Men hvad med vinduet, der havde været lukket indefra??

Hun kunne ikke dy sig, men kiggede ind gennem køkkenvinduet. Der sad nogen rundt om bordet og spiste, men hun kunne ikke rigtig se — hun stak næsen helt hen til ruden og holdt hænderne tæt op til panden... nu kunne hun bedre se... Karen stod stor og mægtig og øste noget op... *Hvad kigger du efter?* var der i det samme en stemme bag hende, der spurgte. Vibe for sammen og blev forfærdelig flov, det var Birthe, der i det samme kom ud med hundens madskål. — *Har du ikke fået morgenmad, måske?* spurgte hun. — *Vil du med ind og have en bid brød med?* Vibe virrede med hovedet og så helt ulykkelig ud, hun havde mest lyst til at krybe i et mussehul. *Kom bare med ind,* sagde Birthe, og tog hende venligt i armen, *der er også plads for dig.* Vibe prøvede at sno sig udenom, men enten hun ville eller ej, måtte hun følge med ind i køkkenet, hvor hele familien sad samlet om morgenbordet — og der, midt for bordet, sad Poul!!!

Vibe havde nær tabt både næse og mund, og Poul var lige ved at få mælken i den gale hals. — *Nejda,* sagde Karen, *får vi flere gæster, det er vist den lille Vibe. Har du hilst på Poul, det er vores feriebarn.* Vibe så fra den ene til den anden, — *feriebarn,* mumlede hun. *Ja,* sagde Hans, *han kom i morges, han har rejst hele natten, så han har ikke sovet så meget i nat.* Hans kneb det ene øje i, da han så på Poul, *spis min dreng,* sagde han, *det skal nok hjælpe på kræfterne.* Poul tog endnu et stykke brød, smilede skævt til Hans, så derefter usikkert

på Vibe, der stadig var eet stort spørgsmålstegn — og gav sig så roligt til at smøre smør på brødet.

Kom og sid ned! inviterede Karen. — *Nej tak,* svarede Vibe, *jeg skal op til de andre, de venter på mig.* Hun blev med et klar over, at hun stod med vaskeposen og håndklædet i hånden, og tilføjede, — *og jeg er heller ikke blevet vasket i dag.*

Af en eller anden grund resulterede denne bemærkning i, at hele familien kom til at le voldsomt. Vibe blev flov og så stjålent over på Poul, hun lagde mærke til, at han også var blevet rød i hovedet og prøvede på at skjule sine snavsede hænder under bordet. Vibe trak sig baglæns hen mod døren med vaskeposen og håndklædet, hun var lidt gal på dem allesammen, flov og meget forvirret. — *Ellers tak,* mumlede hun mut. — *Du kommer nok til at fortryde det,* sagde Lars, *de andre har nok brændt havregroden på, spejdere får altid sveden grod til morgenmad!* Nu lo de igen, og Vibe løb ud på gårdspladsen, hvor hun et øjeblik stod og missede mod solen. Hun var helt ør i hovedet. Hvordan var det nu gået til, at Poul sad der, og at de kaldte ham deres feriebarn. Hun gik ned i kostalden, der havde hun set en håndvask i rummet ved malkemaskinerne. Hun gjorde vaskekluden helt våd og lagde den på sin pande. Ah, det kølede, det gjorde godt, for hun syntes, hendes hoved måtte være helt ophovnet af bare spekulationer, hun tænkte og tænkte,

men kunne ikke finde ud af, hvordan det hang sammen med Poul — og mon hun stadig var bundet af sit løfte?? Eller måtte hun nu fortælle noget??

Hun traskede op ad bakken, men kom pludselig i tanke om, at der vist var gået meget lang tid og gav sig til at løbe, for hvis de nu spurgte, hvor hun havde været så længe —!

Da hun kom derop, mærkede hun straks til sin forundring, at stemningen var så underlig trykket. Enten sagde man slet ingenting, eller også bed man af hinanden. Hun så forvirret fra den ene til den anden og spurgte så hviskende Lis, hvad der var i vejen. Lis forklarede, at Sisse havde drillet Klaus, hvorefter denne havde smidt et krus vand på Sisse, og da Sisse så satte efter hende, var hun styrtet af sted uden at se sig for. Og så var det, hun var kommet til at sparke snavs op i havregrødgryden, som Dorte lige havde taget af ilden, og Møl — for at undgå indblanding i de to stridende parter — havde skubbet til Dorte, så hun havde væltet gryden med vand ned i ilden — det aller sidste vand, som skulle have været til te eller opvask. Dorte var godt gal i hovedet.

— *Sådan noget svineri*, mumlede hun, medens hun fiskede endnu nogle grannåle op af grøden. *Kom så, så spiser vi!* råbte hun lidt efter. De kom alle vrimlende med deres spiseposer og satte sig. Der var stille, mens Dorte øste op.

Der er en kæp i min grød, udbød Lis, medens hun fiskede noget op af sin tallerken.

Der er en snegl i min, sagde Krølle, og *et tusindben*, tilføjede Lakrids henrykt og lige så udiplomatisk.

Så er det godt! sagde Esther med eftertryk og kiggede på Dorte, der var lige ved at eksplodere.

De spiste videre i tavshed.

Lad os tale om, hvad vi skal lave i formiddag, sagde Sisse, i håb om at løfte stemningen lidt, *hvem vil med på orientering?*

Hov, vi skal lige bestemme, hvem der skal være køkkenhold, sagde Dorte, *vi skal også have hentet brænde og masser af vand.*

Må jeg prøve at tænde bål næste gang? spurgte Vibe. *Jeg vil helst gå med kompas*, sagde Lis.

Dorte fik travlt med at organisere opgaver og træningsmuligheder, for de måtte jo ikke glemme, at det, de skulle i denne week-end, var, at træne til turnering.

Og snart var alle i gang med oprydningen. Sisse gik til skovs med et par stykker for at skaffe brænde, medens Dorte tog sig af dem, der skulle hente vand, og resten gik ned til gården for at rydde op på loftet og hente deres rygsække og soveposer.

(fortsættes)

De er inviteret til Schweiz og England til sommer!

De to heldige, der blev valgt til at være Danmarks repræsentanter i Juliette Low-lejren på Our Chalet til sommer, er:

Marianne Steen Jacobsen, KFUK-spejderne, og Karen Husum, DDP.

Deltagere i den spændende tur: „Britain's Panorama“ bliver fra vort korps:

Lone Nielsen, Anne Hammerich, Annette Haastrup og Mette Tøgeby, alle fra Lyngby division, samt Lene Wiell, Sct. Jørgens division.

Vi ønsker dem god tur.

POSTBOX

Vi kan skaffe adresser fra alle internationalt anerkendte korps. (Bag „jernetæppet“ er spejderbevægelsen forbudt.)

Det er let at skaffe adresser fra USA, Australien, Afrika, Mexico og Brasilien.

En belgisk spejder venter stadig på jer (14 år, fransktalende). Postboxsekretæren vil gerne høre fra jer, hvis I har haft særlig interessante oplevelser ud af jeres forbindelse med pennevenner i andre lande, men også, hvis en forbindelse glipper, man kan nemlig evt. finde frem til årsagen gennem kontakt med det pågældende lands postboxsekretær.

Der har lige meldt sig et par tyske spejdere på 12 og 13 år, ligeledes 2 skotske spejdere, der er 13 og 14 år.

Fromse

Husk, når I indsender bidrag til Rådsklippen, eller hvilken som helst side, spalte, eller emne, I vil snakke med om — og det er I altid velkomne til, — *altid* at opgive jeres navn og adresse, også når det er en patrulje, der skriver. Det er ikke nok at skrive „Vandnymferne fra Vanløse“ el. lign. I får ikke jeres navn i bladet, hvis I ikke ønsker det, men redaktøren *må* vide, hvem der skriver indlæg til bladet. Husk det nu, ellers går brevene i papirkurven (da de jo ikke kan returneres). Red.

Stof for folk over fjorten:

Er der noget, vi har glemt?

SAMFUNDSBORGERSKAB

Spejdere som nyttige medlemmer af et bysamfund

Amerikanske seniorspejdere viser deres glæde og påskønnelse af, hvad deres by giver dem af muligheder, ved til gengæld at påtage sig forskellige samfundsopgaver. Hvad laver de så? Jo, én seniorpatrulje arrangerer lege-timer for mindre børn, således at mødre med småbørn kan få en friferiemiddag.

En anden patrulje hjælper med at renholde og vedligeholde steder i byen, så de kan være stolte af deres by.

I en by, hvor folk ikke synes at kende hinanden, men sidder med næsen i hver sin TV-skærm uden interesse for deres medborgere, sørger spejderne for, at der skabes personlig kontakt mellem byens beboere ved fælles arrangementer. Den personlige kontakt, som netop en spejder, der så let kommer i snak med en anden spejder, kan iværksætte, er en opgave, som har stor betydning i vor travle tid, hvor mange er tilbøjelige til at isolere sig.

Hvad gør I for at vise jeres taknemmelighed mod jeres forældre, kammerater og samfundet over alt det, I får og oplever?

Jebbe

Forårstræthed —

det er sikkert noget, vi alle kender til. Det er så fristende at lade hovedet synke ned på armene over lektiebogen, for bare at sove et lille øjeblik. — Måske drømmer man, at man traver af sted ude i skoven eller sidder på en bænk og lader sig gennembage af solen. Men hvorfor bare drømme, hvorfor ikke gå ud og nyde alt det dejlige? Mange vil selvfølgelig påstå, at det har de virkelig ikke tid til. Og dog, den tid, man ellers vil bruge til at overtale sig selv til at gå i gang med lektierne, er vel egentlig nok så godt anvendt i den friske luft. Netop nu er der så meget dejligt at se på. Bare en time hver dag helt væk fra de latinske verber eller den regneopgave man ikke kan få til at stemme. Du får en masse nye indtryk, og den forårstræthed vi startede med? Tja, den gik i glemmebogen på en af de mange småture.

Hanne

Erfaring er en af de dyreste former for oplæring, men som de fleste kostbare ting er den også god.

Frisk og i fin form...

I de år, hvor man selv skal til at lægge planer for sin uddannelse, får man også et oget ansvar for sin egen sundhed. De forhold, der har mest betydning for sundheden, og som man selv er herre over, er den personlige hygiejne og ernæringen.

Men hvad skal man gøre?

— Se, det fortæller Statens Husholdningsråd om i en nyudkommen pjecce: „Mellem 13 og 19“.

„Vi må være kritiske“:

Jo mindre man spiser, jo vigtigere er det, at kosten består af de „rigtige“ og ikke af mere eller mindre „tomme kalorier“.

Det er ikke alle, der er lige så kritiske, når de køber mad, som når de køber tøj og sko!

Man skal spise regelmæssigt og tage sig god tid til det!

Det er forkert at nedskære frokosten til et minimum, hvis man så om aftenen fylder sig med slik, kager, popcorn, cola, polser, is og andet. Føler man lyst til et mellem-

måltid, så må det være ostemad, frugt og mælk, der kommer i første række.

De forstnævnte ting (tomme kalorier) er jo kun noget, der fylder, ikke noget, der fremmer sundheden og det gode udseende, men til gengæld noget, der tærer på lomme-pengene!!!

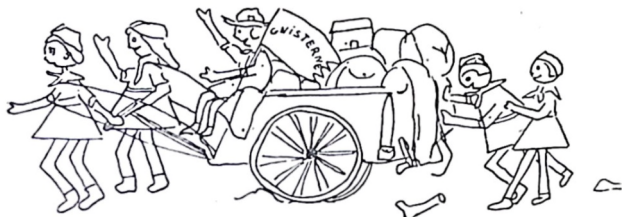
Om det er de rigtige ting, man spiser, kan man ikke altid se på maden, men efterhånden vil man kunne se det på sig selv. Er der mon nogen af jer, der har tænkt over, at det er sjældent at se hjulbenede børn mere? heldigvis, for vi har jo dygtige sundhedsplejersker, og mødre lærer efterhånden, hvor vigtigt det er, at børnene får den rigtige kost.

Frisk og i fin form, står der som overskrift på det sidste afsnit i pjecen. At kunne være frisk, glad og naturlig mellem kammerater er en god evne. Nogle har fået den i vuggegave — andre må prøve at lære den. Man føler sig mest sikker og veloplagt og får bedst kontakt med kammeraterne, når man er velsoigneret og velplejet. Sund hud, blankt hår, pæne tænder og negle og en passende vægt, det er ting, der tæller.

Pjecen, der burde komme alle teenagere i hænde (for man er i den alder i reglen mere interesseret i at høre fra fremmede, hvad man skal gøre, end at lytte efter, hvad mor siger), koster 25 øre og kan rekvireres hos Statens Husholdningsråd, Amager Fælledvej 56, København S.

EJ.

Mere stof for folk over fjorten:

Med „Gnisterne“ på vandrejse

Dagbogsoptegnelser

Søndag den 6 august

Da vi vågnede om morgenen, viste det sig, at Bonde var halvt druknet. Hun havde ligget under et hul i taget og soveposen var temmelig våd. Den nåede heldigvis at blive nogenlunde tør, inden vi startede på dagens march. Turen gik ind over Svanninge bakker. Det første stykke vej inde i skovene passede kortet fint, men Bonde sagde: „Det kan ikke blive ved,“ og det gjorde det heller ikke. Vores fine vej endte brat ved en ny beplantning, som vores 20 år gamle kort ikke havde fået med. Bonde og Hep gik på rekognosceringstogt og efter at have mast nogle hundrede meter gennem skoven og ned ad en stejl bakke gennem et bregnehav, kom vi til brugbar vej. På tilbagevejen måtte vi hugge vej til „Uhyret“ gennem bregnerne. Halvdøde af latter nåede vi tilbage til de andre, som var sunket sammen omkring „Uhyret“, og meddelte dem, at der var fin vej forude, blot skulle vi først gennem en mindre stroppeur. Alle „Gnister“ kunne heldigvis se komikken i at skulle mase kærren den anviste vej, og glæden blev endnu større, da den skovvej, vi kom ned til, førte lige ud til landevejen. Vores overstadige humør blev end ikke ødelagt, da vi opdagede, at det var hovedvej 8, vi var kommet ud på, i stedet for landevejen gennem bakkerne. Efter den opdagelse foretrak vi dog at gå lige til Svanninge by og undlade at besøge udsigtstårnet. I Svanninge spiste vi frokost på kirkegårdsdiget, og hvis det ikke havde været af sten, havde vi sikkert siddet der endnu. Men dels på grund af stenene og dels fordi vi var ved at få krampe i armene af at vinke til bilisterne, lykkedes det at rive os løs og fortsætte mod det fjerne mål, Falsled. Vi sang og trallede det meste af vejen, og alle mennesker var så venlige. Et par kilometer udenfor Falsled sad en familie og spiste ved vejkanthen. Da vi nåede derhen, havde de skåret sandkage af til os alle 5, det smagte pragtfuldt. I højt humør svingede vi ind i Falsled. Her havde vi ikke nogen aftalt lejrplads, men vi skyndte os ned mod vandet i håb om at finde et godt sted. Vi var mægtig heldige, idet vi fik lov til at ligge i en lille hulning lige ved bådebroen. Vi længtes vildt efter at komme i vandet, og i løbet af ingen tid var teltet rejst, og „Gnisterne“ tog sig en dejlig svømmetur. Vi gik tidligt til køjs og hyggede os, mens Hep læste en godnathistorie.

Mandag den 7. august

Det var koldt, og kun Bonde og Hep holdt gårdsdagens løfte om at tage morgenbad kl. 7. Vi fortrød ikke, at vi tog mod til os, for vandet var dejligt. Lidt efter begyndte det at regne, og teltet måtte atter pakkes vådt ned. Efter at have købt ind og fået morgenmad, gik vi mod Frederiksgave gods, op gennem skovene ved Damsbo gods. Her fik vi, takket være Andis dyretække, en hund på slæb. Da den efter et par kilometers forløb stadig ikke gjorde mine til at forsvinde, bad Hep Dicte om at skælde den ud. Hunden luskede øjeblikkeligt af med halen mellem benene.

På vildspor i Svanninge bakker

Dicte

Hygge ved lejrildet,
mens de omme fødder ordnes (Søholm)

Den dag var vi meget omme i futterne, og kravet om frokost og hvil meldte sig hurtigt. Vi gjorde holdt ved Søbjerg idrætspark og spiste frokost med bunker af hvepse. Det trak op til tordenvejr, og vi satte os derfor i et omklædningsrum og plejede vore fødder. Men uvejret trak uden om os, og vi begav os på vandring igen. Vi sang hele vejen for at glemme de vabler, vi havde set, da vi trak uldsokkerne af i Søbjerg. På Frederiksgave fik vi lov til at sove i nogle gamle elevværelser og til at lave mad i køkkenet, det var dejligt. Senere besøgte vi godsets mirabeltræer, hvorefter vi gik til ro. (fortsættes)

KLØVERARBEJDET

Glæden er en sejr.
 Åndens sejr over vanskeligheder.
 Den er som en solstråle
 på en uvejrsdag —
 for at fortælle os,
 at der er håb til sidst,
 altid og på trods af alt.

KLØVERSPJDERE!

Vi har brug for jeres hjælp til at gøre vores bladside interessant og lærerig.

I kan hjælpe os ved at fortælle os om jeres by, hvor mange mennesker der er i den, hvilke store foretagender der er, om historiske minder, musæer, bygninger, udflugtssteder etc.

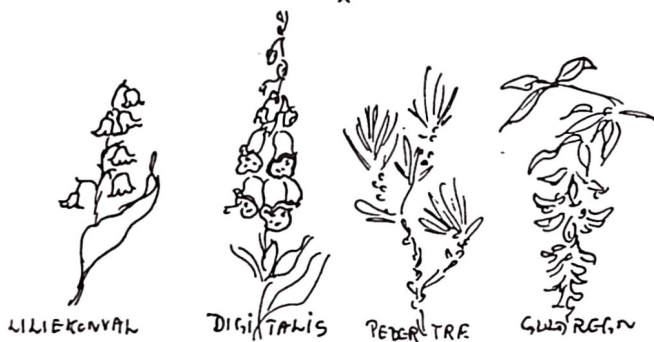
I må også meget gerne sende billeder med, tegninger, men I må ikke regne med at få noget tilbage.

De fleste steder kan man få fat i brochurer om by og omegn, hvis I synes, I trænger til noget at gå ud fra, og det gør ikke noget, I sender meget stof ind, for så er der måske til et par blade.

I kan sikkert godt selv indse, at da vore spejdere er spredt over et stort område, er her en god lejlighed til at få meget forskelligt at vide. Vi har spejdere i Nordjylland, Sønderjylland, på Møen, Fyn. Københavnerne kan vælge deres bydel eller en enkelt omfattende ting at fortælle om, og jeg er sikker på, at vi vil få spændende ting at høre fra de spejdere, der kommer fra Færøerne og Grønland.

Vi vil meget gerne høre fra jer så snart som muligt.

★

GIFTIGE PLANTER

Vi ved det, og I ville vel aldrig finde på at spise bær, som I ikke kendte, men lad os alligevel repetere:

Liljekonvallens smukke røde bær er dødsensfarlige, og frugt af fingerbølplanten (digitalis) er lige så farlig, men de giftigste er frugterne af peberbusk og guldrægn, så hvis I ser små børn putte frugter fra disse blomster og træer i munden, så grib ind, grib hurtigt ind.

Planteforgiftning kan være så farlig, at det kun er et tidsspørgsmål om redning.

Voldsom opkastning er et sikkert symptom på planteforgiftning, og den syge skal så hurtigt som overhovedet muligt under kyndig behandling.

BREV FRA METTE (Udpluk)

Jeg har netop modtaget „Pigespejderne“ i dag, og siden med kløverarbejdet er blevet læst med stor interesse. Det var virkelig gode og interessante oplysninger.

Jeg glæder mig meget til at læse mere om de forskellige troppe inden for kløverspejderne og om deres arbejde. Jeg har nemlig opdaget, at jeg næsten intet kender til det, og det skete på følgende måde:

I seniorgruppen her i Vordingborg har vi i efteråret beskæftiget os med tale- og mødeteknik. Vi har holdt taler for hinanden og haft diskussioner. Den ene gang måtte vi tale over et frit valgt emne, og så tænkte jeg på at fortælle om kløverspejderne; men mit foredrag blev så ensidigt, så jeg opgav det. Du skulle vel forresten ikke kende et sted, hvor man kunne læse om kløverarbejdet til en anden gang? Hvis der overhovedet ikke findes nogle kilder, så må jeg sige, at siden i „Pigespejderne“ er absolut nødvendig.

Mange hilsener!

★

KASTELSTROPPEN FORTÆLLER OS OM DIVISIONSTURNERINGEN

Vi var 5 spejdere fra Kastelstroppen, som skulle deltage i Østerbrøns divisionsturnering.

I 3 store busser kørte vi allesammen til Jægergården lørdag eftermiddag. Vi fik anvist patruljeplads, teltet blev rejst i en fart, og vi spiste den medbragte madpakke.

Forste opgave var at lave køkkenbord. Det blev mørkt, inden vi var færdige, og vi var jo lidt spændte på, om bordet kunne bære Birte. Det gik, heldigvis.

Bagefter var der lejrball med sang og optræden. Vi optrådte også med en lille sketch og fik stort bifald. Kl. 22 gik vi i poserne.

Allerede kl. 6,30 søndag morgen måtte vi op. Vi havde travlt, alt skulle være færdigt til kl. 8, da Kirsten og Anne-grethe skulle hejse flaget. Efter morgenparaden fik vi udleveret opgaverne, og så drog vi på jagt efter posterne, som skulle findes ved hjælp af kompas.

Der var 10 poster: Vi skulle lave grydestativ, kaste med redningsreb, tegne korbstræ og angive farverne, de forskellige førere har som underlag for emblemet, navngive kendte personer og bygninger, kende de forskellige landes spejderuniformer og emblemer, bestemme mål og vægt på forskellige ting, og endelig skulle vi tænde bål og spejle æg på spade. Kl. 13,30 var vi tilbage på flagpladsen.

Vi var anmeldt til madlavningskonkurrencen, og nu gik vi i gang med at stege lever og bacon og sprøde løg og lave sous og koge kartofler. Vi havde fart på, for alt skulle være færdigt på to timer, og vi skulle både grave kogerende, lave mad, vaske op og rydde op.

Midt i det hele fik vi besøg af to førere fra Filippinerne. De var forbausede over, så godt vi klarede os. Bente smagte på vores mad og var godt tilfreds med den.

Nu skulle der pakkes, teltet skulle ruller sammen, og så kom det store øjeblik. Hvordan havde vi klaret os? Vi blev nr. 7 af 21 hold. Bedste patrulje fik 84½ points, vi fik 74. Vi var lige ved at slå kolbotter, så glade var vi.

Bente sluttede af til sidst, og så gik det hjemad. — Vi var meget glade for at være med i turneringen, og fordi det gik så fint for os.

Elly

Vi var med til at lave „Danmarks Riges Junior-Grundlov“

En seniorspejder fortæller om arbejdet i en studiegruppe
under statsradiofonien

Vi er en nystartet seniorgruppe i II Højbjerg trop, som begyndte vort arbejde i efteråret. Det kneb lidt med at komme i gang, derfor kom udsendelsesrækken i radioen „Danmarks Riges Junior-Grundlov“ som kaldet.

„Med lov skal vi land bygge“, sådan begyndte radio-udsendelsen, som indledtes i oktober måned. Formålet med udsendelsen var at samle studiegrupper over hele landet til at udarbejde en lov for juniorene. I ca. 3 måneder sendtes radioudsendelser med vejledning og ideer. Nogle af udsendelserne var optaget i studiegrupper rundt om i landet, og vi hørte så, hvordan de bar sig ad. Der var ialt ca. 50 studiegrupper, som var opdelt i distrikter, spredt over hele landet. I hvert distrikt var der en kontaktperson, som optog nogle af vore diskussioner til radioen. Det var et meget interessant arbejde, vi fik fat i meget forskelligt materiale bl. a. Danmarks Riges Grundlov, der jo skulle virke som rettesnor, F. N.s børnerettighedserklæring og bøger om sociale forhold.

Vi var mange gange rygende uenige, men vi fik da sat et lovforslag sammen og sendte det ind til bedømmelse i Danmarks Radio den 11. december sammen med alle de

ovrigt studiegrupperes forslag. De ti bedste blev udvalgt af en komité med folketingets formand hr. Gustav Pedersen og formanden for radioens ungdomsudvalg fru Nina Andersen i spidsen. Hver af disse ti grupper fik lov til at vælge to delegerede til Den Lovgivende Juniorforsamling, som trådte sammen i radiohuset ledsaget af deres formænd til et tre dages møde mellem jul og nytår. Nu skulle forsamlingen blive enige om ét lovforslag, men når så mange mennesker er forsamlet, hersker der stor uenighed, således også her. Forsamlingen delte sig derefter i tre store grupper, der hver udarbejdede et lovforslag. Til grundlag brugte grupperne deres egne forslag. Vi arbejdede i gruppe med unge fra Rønne, Grindløse og Fredericia. Resultatet blev til lovforslag II.

Nu blev de tre forslag sendt ud til alle studiegrupper til gennemlæsning. Den 11. februar skulle alle gå til valgurner for at stemme om forslagene. Forud for afstemningen foregik en valgkampagne, som stort set ikke stod tilbage for de voksnes i heftighed. Vi sendte også en valgavis ud og modtog en stak selv, det var næsten det mest spændende. — Da den 11. februar oprandt, satte vi os spændt til radioen kl. 15,30 for at høre valghandlingen landet over.

Resultatet blev følgende:

Forslag nr. I	132 stemmer
Forslag nr. II	204 stemmer
Forslag nr. III	88 stemmer

Søndag den 25. februar trådte den Grundlovgivende Juniorforsamling sammen for sidste gang, denne gang for at underskrive DANMARKS RIGES JUNIOR-GRUNDLOV. — Det har været en interessant og lærerig udsendelsesrække, som vi håber, radioen vil følge op til efteråret igen.

Inger

DANMARKS RIGES JUNIOR-GRUNDLOV

Udarbejdet af studiegrupperne fra Grindløse, Fredericia, Højbjerg og Rønne i den grundlovgivende juniorforsamling i december 1961 og vedtaget ved flertalsafgørelse ved valget i samtlige deltagende grupper den 11. februar 1962.

Denne juniorgrundlov gælder for alle dele af Danmarks rige.

Ingen ung kan berøves adgang til den fulde nydelse af juniorrettigheder eller unddrage sig opfyldelsen af nogen almindelig juniorpligt.

Kapitel I.

- § 1. Børnene har ikke blot ret til at nyde, men også pligt til at yde efter evne i hjem og samfund.
- § 2. Der må ikke gøres forskel på børn på grund af race, religion, køn, sprog eller formueforhold.

- § 3. Et barn skal beskyttes mod offentlig omtale, hvis denne kan skade barnet.
- § 4. Ingen må straffes uden at have haft lov til at forsvare sig.
- § 5. Ingen må straffes på uværdig måde.
- § 6. Alle har ret til hvile og frihed og til ansvarsbevidst at bruge denne fritid efter eget ønske.
- § 7. Samfundet bør støtte bestræbelserne for, at unge kan anvende fritiden på en fornuftig måde.
- § 8. Børn må ikke bruges som arbejdskraft på en sådan måde, at det kan skade deres sunde udvikling.
- § 9. Enhver ung, der vil, bør have lov til at arbejde og selv tjene penge, såfremt det ikke går ud over lektier og andre pligter.
- § 10. Enhver ung, der selv tjener penge, bør kunne ansættes selvstændigt i skat.
- § 11. Alle unge bør have ret til højere undervisning. Hjem og samfund bør hjælpe de unge til videre uddannelse.
- § 12. Der bør ved en skole være et elevråd, som skal varetage forholdet mellem eleverne indbyrdes og mellem lærere og elever.

Kapitel II.

- § 13. Enhver, der står over for valget af sin uddannelse, bør lytte til forældre eller værgers vejledning og råd. De unge må selv træffe den endelige afgørelse.
- § 14. Børn skal adlyde forældrene, men forældrene bør forklare grunden til eventuelle forbud.
- § 15. Forældre eller værger må ikke tvinge børn ind i en bestemt religiøs retning.
- § 16. Unge bør opdrages til selvstændighed og ansvarsbevidsthed.
- § 17. Unge bør have lov til at vælge kammerater, men forældre bør kunne fraråde og i enkelte tilfælde forbyde omgang med bestemte kammerater.
- § 18. Forældre eller værger bør være tilstede i huset ved de unges fester.
- § 19. Unge skal selv have lov til at bestemme, hvad de vil læse, dog under forældrenes vejledning.
- § 20. De unges ret til personlige ejendele og til personlig frihed er ukrænkelig.
- § 21. Ethvert barn bør regelmæssigt have et fast beløb, som det må bruge efter ønske.
- § 22. Selverhvervende unge skal betale for ophold i hjemmet efter indtægt.

Kapitel III.

- § 23. Enhver skal have ytringsfrihed og skal respektere andres meninger.
- § 24. Stridigheder bør afgøres ved forhandling og ikke ved slagsmål.
- § 25. En kammerat, der står uden for fællesskabet, bør på en diskret måde hjælpes til at blive anerkendt.
- § 26. Man må ikke viderebringe rygter og sladder og bør optræde behersket i handling og sprog.
- § 27. Enhver ung har ret til at frabede sig øgenavne, såvel til sig selv som til forældrene.

Stadfæstet søndag den 25. februar 1962.

Underskrevet af:

Den af Danmarks Radio nedsatte dommerkomité.

Den grundlovgivende juniorforsamling.

Programsekretæren.

I henhold til Jebbes indlæg i „Pigespejderne“ om, hvorfor de store melder sig ud, kunne jeg tænke mig at spørge Rådsklippen om, hvorfor aldersgrænsen på patruljeførere er 18 år. Jeg tror nemlig, at mange patruljeførere på 14–15 år er altfor umodne til at være førere, de føler pludselig, at opgaven vokser dem over hovedet og mister derved lysten og interessen. Kunne man ikke sætte aldersgrænsen højere?

Kære Jette!

Når vi foretrækker patruljeførere, der er kammerater med patruljens andre medlemmer og *kun lidt ældre* end disse, er der en bestemt mening med det. Det, at patruljeføreren *ikke* er voksen, skulle gerne appellere til hver enkelt spejders personlige indsats i patruljen, så man *sammen* arbejder og morer sig. Der er ikke noget med, at spejderne arbejder under pres fra en voksen, eller at de ikke tør komme frem med deres ideer og tanker. Den patrulje, der har en voksen patruljefører, vil uden tvivl kunne lære meget mere på kort tid og vil sikkert også have en god tone. Men hvordan klarer patruljen sig, når føreren er væk? Hvordan er tonen, når hun ikke er der?

Jeg tror ikke, at en pige på 14–15 år er for umoden til at være patruljefører, hvis hun ellers er af den rigtige slags. Men betingelsen for, at hun skal kunne klare opgaven er, at hun har mulighed for at få hjælp og støtte hos sin tropsfører.

Anna Maria Christophersen

★

Hvad er et spejderpas egentlig, og hvortil benyttes det?

Med spejderhilsen, Nusser

Et spejderpas er et „dokument“, som udstedes på korpskontoret til enhver spejder, som har sin TF's tilladelse til at erhverve et sådant. Et spejderpas giver udtryk for, at en spejder rejser med sit korps billigelse, og det åbner adgang til korpskontorer og spejderhuse i andre lande. Spejderpasset er altså tegn på, at du repræsenterer dit korps, og det forpligter derfor at være i besiddelse af et sådant, det er nemlig en af dine vigtigste opgaver at repræsentere korpsset værdigt udadtil. D.D. P.s omdømme er bl. a. afhængig af din repræsentation.

Når Hanen galer

„Når Hanen galer“ er skrevet af Thøger Birkeland. Hans bog handler om en flok drenge, der bygger en hytte på en øde tømmerplads og danner en klub, som man først kan blive medlem af, når man har hilst på den skæge hane, der har givet bogen titel. (Indb. 10,75.)

Rigshofmesterens Sønner

„Rigshofmesterens Sønner“ er skrevet af Preben Ramlov, der ud fra de historiske kendsgerninger har skabt en forrygende spændende roman om Leonora Christina, Corfitz Ulfeldt og deres sønner. Han fortæller om familiens diplomatiske rejser i udlandet, om forældrenes tilfangetagelse og ophold på Hammershus, sønnernes dramatiske forsøg på at komme dem til undsætning og faderens hemmelige begravelse. (Indb. 12,75.)

Shanta

I en lille fattig landsby bor pigen Shanta sammen med sin familie. En dag beslutter hendes far, at de allesammen skal drage til storbyen for at se et festoptog — og for at købe bryllups-sari og smykker til Shanta, som året efter skal giftes med sin fætter. Dagene i byen bliver fulde af spændende oplevelser, og da familien vender hjem, har to fremmede børn knyttet sig til dem. I landsbyen udbryder der pest, og næsten fra den ene dag til den anden ser Shanta sit liv fuldstændig ændret. Marie Thøgers roman, der er smukt illustreret af Tatjana Andreassen, er ikke mindst spændende på grund af sin fremmedartede atmosfære. (Indb. 11,75.)

Mungunanas Tegn

Leif Jørgensens ungdomsroman „Mungunanas Tegn“ fortæller om et stenalderfolks lange vandring gennem fremmede egne, om stammens dagligliv, dens anstrengende jagter for at skaffe føden og om de fremskridt, som ændringen af gamle redskaber fører med sig. Mungunanas tegn er en hellig sten, som er centrum i stammens ritualer. Bogen beretter spændende om de udmærkede prøver, de unge mænd må igennem, før de anerkendes som jægere af stammens ældste, og om dramatiske krige med andre stammefolk. Det er en meget realistisk roman, der rummer overbevisende personskildringer og gode naturbeskrivelser (Indb. 12,75.)

☆ ☆ ☆

OM VANDREKORT

*Jeg har vandrelyst i blodet,
jeg vil ud på sti og vej.*

*Kammerater, pak jer rygsæk
og slå følgeskab med mig.*

Har I vandrekortet i orden, ellers er tiden inde til fornyelse eller udstedelse. Det sker ved henvendelse til Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø. Det gamle vandrekort indsendes tillige med medlemskort til D. D. P., frankeret svarkuvert, og betaling vedlægges i frimærker. Hvor det drejer sig om udstedelse af nyt vandrekort, skal desuden indsendes pasbillede ca. 5 x 5 cm.

Priserne er følgende:

Enkeltvandrekort kr. 3,50

Lederkort kr. 5,00

Lederkort (for førere over 18 år) udstedes kun i forbindelse med enkeltvandrekort. En særlig ansøgningsblanket skal benyttes.

D. U. H., Danmarks ungdomsherberger, har nylig udsendt en pjece med en herbergsfortegnelse og andre oplysninger, og jeg tror, at den kan rekvireres ved at skrive til Herbergsringen, Vesterbrogade 35, Kbhvn. V.

☆ ☆ ☆

LØSNING

Løsning af bladlusenes februar-opgave = 2. Udtrykket vinder blev: Eva Osted Andersen, Middelfart.

☆ 79 ☆

Frimærker!

Salget af Dronningemærket har foreløbig indbragt 135.500 kr. Pengene går til det arbejde blandt flygtningebørn, som er organiseret gennem verdenskotoret.

Salget af de brugte frimærker, som I klipper, går til samme formål, så bare klem på.

Næste ladning indsendes senest 10. oktober. Resultaterne af de indsendte mærker fra Sct. Georgsdag kan vi ikke bringe endnu, de kommer først med i juni-bladet, men så meget kan vi røbe, at det blev Korinth blåmejse-flok, med Søren i spidsen, der kom først med de 500 Dronningemærker, og altså bliver de heldige vindere af en festlig aften eller dag.

Men der er flere præmier. (Se meddelelsen i april-bladet). Og der er stadig Dronningemærker i handelen — så bare hæng i.

Hvem bliver næste rundes vindere?

Husk, at frimærkerne skal sendes til Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø. Red.

☆ ☆ ☆

LØSNINGER PÅ OPGAVER

der sendes til redaktionen, skal være adresseret med redaktørens adresse.

Fremtidig vil de løsninger, der bliver sendt til depotet, korpskontoret, spejderchefen eller Annesofie, ikke blive omadresseret og altså ikke komme med i lodtrækningen om præmierne. Det samme gælder de breve, der må betales strafporto på. Synes I, det er urimeligt? Red.

PIGESPEJDER DEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø
Telefon Øbro 8383 . Giro 40673

Åbningstider: 9-17.30,
fredag 9-19, lørdag 9-14

Ved køb på depotet skal
der forevises rekvistion
eller medlemskort

HAR DU SOMMERUNIFORMEN I ORDEN?

Sommeruniformer

til spejdere og blåmejser, syet af lyseblåt, sanforiseret bomuldsstof. Samme model som den mørkeblå uniform.

Priserne er uden knapper.

	længde	lange ærmer	korte ærmer
str. 0,	74 cm	20,50	19,00
str. 1,	84 cm	21,50	20,00
str. 2,	94 cm	22,50	21,00
str. 2A,	104 cm	23,50	22,00
str. 3,	112 cm	24,50	23,00
str. 3A,	118 cm	25,50	24,00
str. 4,	124 cm	26,50	25,00

Tilbehør til sommeruniformen

Knapper, nylon m. emblem, pr. dus	1,70
Lejrtørklæde, mørkeblåt	1,30
Hue, lyseblå, str. 50-60 cm	3,50
Sokker, crepe-nylon, brune eller blå,	
str. 7-8	4,80
str. 9-10	5,20

Shorts, marine

syet af svært gabardinevævet, sanforiseret bomuldsstof,

str. 34 og 36	14,75,	15,00
str. 38 og 40		15,50
str. 42		16,00

Lejrsæt

bestående af nederdel, kortærmet bluse, shorts og busseronne,

str.	34	36	38	40	42	44
talje	56 el. 58	58 el. 62	60 el. 64	64 el. 68	70 el. 74	72 el. 76
længde	54	60	66	70	74	76
Bluse	14,25	14,50	14,50	14,75	15,25	15,50
Nederdel	15,00	15,50	16,25	17,00	18,50	19,50
Shorts	11,50	11,75	12,00	12,25	12,50	
Busseronne	10,50	11,00	11,25	11,50	11,75	
	51,25	52,75	54,00	55,50	58,00	35,00

Forklæder sanforiserede,

Blåt- og hvidternet, 2 str.	7,75,	8,25
Marineblåt, 2 str.	7,50,	9,00

Nyhed! Lysesage til kerte eller julelys.

Messing	4,50
Samme, forniklet, så den ikke skal pudses	4,75

REDAKTØR: Ruth Estrup, Sortedam Dossing 27, København N.

POSTBOX: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Kontingentet for bladet sendes sammen med kontingentet til divisionen.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på det lokale postkontor, og abonnementsprisen for 1962 er kr. 5,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af 50 øre pr. nummer (gerne i frimærker).

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 28. 4. 1962